

KRISTUS ALENE ER ENESTÅENDE

Det finnes ingen som Jesus Kristus i hele verdenshistoriens forløp og en kan trygt si at han er absolutt enestående på alle områder og kan ikke sidestilles med noe annet menneske.

Forventningen om hans komme.

Virkeligheten av oppfylte profetier er et enestående fenomen i Kristendommen. Jesu Kristi komme var forutsagt i minste detalj. Slik som profetier om Jesu ættelinje, hans natur, stedet for hans fødsel, hvor han skulle vokse opp, hans løpebane, hensikten med hans komme, alt det spesielle i forbindelse med hans død og oppstandelse og mange andre nå oppfylte profetier. Alle disse forutsigelsene ble fremsatt hundreder av år før hans første komme.

Jesu fødsel.

Hans fødsel, måten han kom til verden på, er en enestående begivenhet i menneskehets historie.

Selv om den gamle mytologien er fylt med historier om halvguder som hadde fremstått som et resultat av forening mellom guder og mennesker, så er det ingenting av dette som tilnærmet kommer opp mot den bibelske beretningen om Jesu fødsel. Derfor er hans inntreden som menneske enestående i historien. Ved den Hellige Ånds undergjørende gjerning tok Gud selv bolig i jomfru Marias liv som etter ni måneders svangerskap fødte en sønn som også var Guds Sønn. Han var Gud og Menneske, Frelseren, ikke bare en mann fylt med Gud.

Jesus var både sant menneske og sann Gud i en og samme person. Ingen andre som har blitt født kan sidestilles med Jesus i hans komme til verden.

Som et resultat av denne helt spesielle og enestående fødsel var Kristus i stand til å forbigå syndens forbannelse og likeså den forbannelse som falt på kong Jekonia. Jesus kvalifiserte som det absolutte syndefrie menneske. Han døde på korset som Guds lam og skal sitte på sin far Davids trone fordi han også er Løven av Juda stamme. (Åp. 5)

Jesus, enestående som person.

Kristi spesielle og enestående stilling i menneskeheten skyldes det som ovenfor er nevnt i forbindelse med hans menneskelige og guddommelige natur forent i en og samme person.

Bibelen gjør krav på og fremstiller Jesus som både Gud og menneske.

Som Gud skapte han alt. (Joh. 1:1, Kol. 1:16)

Som menneske var han uten synd og ble den syndefrie stedfortreder som døde for menneskehets synder. Skriftens vitnesbyrd om Jesus er at han ikke bare var halvt menneske og halvt Gud men 100 % både menneske og Gud i samme skikkelse. Jesus Kristus er Guds ubeskrivelige og ufattelige gave til verden. Han er den mest enestående personen, ikke bare i verden men i hele universet. Ingen andre fornuftige mennesker har noen gang fremsatt slike krav for de kunne ikke underbygge det med sine liv.

Hans enestående liv.

Hans liv er uten sammenligning med noen annens når det gjelder skjønnhet, dybde, karakter og virke.

Ingen talte noen gang som Jesus Kristus eller gjorde de ting han gjorde eller fremsatte de krav han fremsatte. Med tanke på Kristi mektige ord og gjerninger og at han var syndfri slik andre fant at han å være, så kan hans krav ikke avvises. Den som vil være tro mot det historiske vitnesbyrd kan simpelthen ikke avvise Kristi krav som fremsatt av en gal person eller fornekte ham som en bedrager. Moderne skeptikere forsøker å sette undergjerningene hans i forbindelse med Jesu livs karakter. Men dette sier de fordi de er forutinntatt og ikke tror på det overnaturlige og velger heller å se bort fra det historiske bevismateriale i den hellige skrift.

Hans enestående død.

1. Hans død er også enestående. Ikke fordi han ble korsfestet men på grunn av alle de profetiske utsagn fremsatt om dette i skriften, kanskje spesielt i Salmen 22 og Jesaia 53.
Disse skriftsteder er nedtegnet selv om korsfestelse på den tiden var ukjent i Palestina.
2. For det andre er hans død enestående med hensyn til måten på hvilken han døde fordi han gjennom lidelsen viste sin syndefrihet og hellige karakter.
3. Og, for det tredje, er hans død enestående når en ser på omstendighetene som omgav hans korsfestelse så som mørket, jordskjelvet og gravene som åpnet seg. Når hovedsmannen så Jesus på korset og bevitnet hendelsene den dagen, sa han: "Sannelig, denne var Guds Sønn!"

Hans enestående oppstandelse.

Andre religiøse ledere har kommet og gått, blitt oppreist og har falt men ingen av dem har kommet tilbake fra de døde for å fortsette sitt arbeide slik Jesus Kristus gjorde. Dette er også enestående, ikke bare fordi Jesus står alene når det gjelder dette men fordi GT forutså alt dette.

Likeså har vi det uimotsigelige faktum at graven hans er tom og at han selv åpenbarte seg og forvandlet sine disiplers liv. For ikke å nevne fortsettelsen av den kristne menigheten og kristendommen på tross av den alvorligste motstand. Faktum er at mennesker fortsetter å fornekte Jesus Kristus, hans fødsel, hans mirakler og hans oppstandelse, ikke på grunn av mangel på beviser men

- (1) fordi de aldri virkelig har undersøkt disse bevisene med et åpent sinn, eller
- (2) fordi de ikke ønsker å underlegge seg hans autoritet og krav, eller
- (3) fordi de har en grunnleggende antipati mot det overnaturlige, en forutinntatthet mot det som kalles kristent.

Hva gjør Jesus så eksepsjonell?

Det som gjør Jesus så eksepsjonell er at han ble født av en jomfru som Guds Sønn, det vi kaller inkarnasjonen. Bare inkarnasjonen kan gi svaret på Jesu eksepsjonelle egenart.

- (1) I Kristi liv og tjeneste ser vi at han demonstrerer hvem han var, både Gud og menneske, Faderens enbårne Sønn, full av nåde og sannhet. Han demonstrerer også hensikten med sitt komme: Å dø for våre synder.
- (2) I sin død på korset fullfører Kristus denne oppgaven. Han bar vår synd på sitt syndefrie legeme på treet. Han død som vår stedfortreder og tok vår straff på seg.

- (3) Ved sin oppstandelse beviser Jesus verdien av sin død på korset og at han virkelig var uten synd. Oppstandelsen beviser at han var og er både sann Gud og sant menneske. Slik det var forutbestemt i Guds evige plan ble det også oppfylt i tidens fylde (Gal.4:4) når Maria fødte sin førstefødte sønn, Jesus. Men dette var ikke en ordinær fødsel. Det var heller et resultat av Den Hellige Ånds kraft (Matt. 1:20, Luk. 1:35). Selv om dette var forventet ut fra profetene i hundrer av år, så begynte denne historien med den første julen, da Guds Sønn ble kjøtt og blod og begynte å bo sammen med oss.

Luk 3:1-14

I det femtende år av keiser Tiberius' regjering, mens Pontius Pilatus var landshøvding i Judea, Herodes* fjerdingsfyrste i Galilea, hans bror Filip fjerdingsfyrste i landene Iturea og Trakonitis, og Lysanias fjerdingsfyrste i Abilene, og mens Annas og Kaifas var yppersteprester, – da kom Guds ord til Johannes, Sakarias' sønn, i ørkenen. Og han drog omkring i hele landet ved Jordan og forkynne omvendelses dåp til syndenes forlatelse, som det står skrevet i boken med profeten Jesajas ord: Det er en røst av en som roper i ørkenen: Rydd Herrens vei, gjør hans stier rette! Hver dal skal fylles opp, hvert fjell og hver haug skal senkes. Det krokete skal rettes ut, og de ujevne veier skal bli jevne. Og alt kjød skal se Guds frelse. Han sa da til folket som drog ut til ham for å bli døpt av ham: Ormeyngel! Hvem lærte dere å flykte fra den kommende vrede? Bær da frukt som er omvendelsen verdig! Begynn ikke å si til dere selv: Vi har Abraham til far! For jeg sier dere: Gud kan vekke opp barn for Abraham av disse steinene. Øksen ligger allerede ved roten av trærne. Hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hogd ned og kastet på ilden. Folket spurte ham og sa: Hva skal vi da gjøre? Han svarte dem og sa: Den som har to kjortler, skal dele med den som ingen har. Og den som har mat, skal gjøre likeså. Også noen tollere kom for å bli døpt, og de sa til ham: Mester, hva skal vi gjøre? Han sa til dem: Krev ikke inn mer enn det dere har fått pålegg om! Også noen soldater spurte ham og sa: Og vi, hva skal vi gjøre? Han sa til dem: Press ikke penger ut av noen med vold eller falske anklager, og la dere nøye med den lønnen dere har.

Et enkelt menneskes liv

Jesus ble født i en ukjent landsby og som et barn av en bondekone. Han vokste opp i en annen landsby i et snekkerverksted til han var omkring 30 år. Så i tre år var han en omreisende predikant. Han skrev aldri en bok, han hadde ikke kontor. Han hadde ikke egen familie eller eget hus. Han gikk ikke på videregående skole han besøkte aldri noen større by en Jerusalem. Han reiste aldri lenger en 320 km fra stedet han ble født. Han gjorde aldri noen av de tingene mennesker regner for å være stort. Han hadde ikke noen andre å vise til enn seg selv. Han var bare omkring 33 år da folkemeningen snudde seg mot ham. Han venner forlot ham. En av dem fornekta ham. Han ble overgitt til sine fiender og gjennomgikk en farse av en rettssak. Han ble naglet til et kors mellom to røvere.

Mens han døde, kastet soldaten som korsfestet ham, lodd om hans klær. Det var hans eneste eiendeler i verden. Da han var død, ble han lagt i en lånt grav fordi en venn hadde medfølelse med ham. 200 år har kommet og gått og i dag er han en hovedperson i menneskeheden. Av alle de hærer som noen gang har marsjert, alle de marinefartøyer som har seilt, alle de konger som noensinne har hersket, har til sammen ikke influert mer på menneskeheden enn denne ene mannen og hans unike liv.

THE UNIQUENESS OF JESUS CHRIST

The Anticipation of His Coming

The fact of fulfilled prophecy is a unique feature of Christianity. The coming of Jesus Christ was prophesied in minute detail regarding His lineage, nature, place of birth, where He would be raised, His career, purpose, the specific manor and nature of His death, His resurrection, and many other fulfilled prophecies. And all of these prophecies were made hundreds of years before His birth or first advent.

The Nature of His Birth

His birth was, of course, the most unique birth in all of human history. Though ancient mythology was filled with tales of demi-gods who were supposed to be the progeny of lustful unions between women and gods (demons), there was nothing even close to the narrative of the birth of Jesus Christ.

Christ's birth stands alone in history. By the miraculous work of the Holy Spirit, God Himself took up residency in a virgin's womb in embryonic form so that after a natural nine-month pregnancy, she gave birth to a son who was also God's Son. He was the God-man Savior—not a God-indwelt man. He was both true and genuine humanity and undiminished deity united in one Person forever. No other birth was like this in fact or fiction.

As a result of this unique birth, Christ was able to bypass the curse of sin and the curse of Jeconiah so that He was uniquely qualified as the sinless One to both go to the cross to die as the Lamb of God and to reign on the throne of His father David as the Lion of the tribe of Judah (Rev. 5).

The Uniqueness of His Person

This is found, as mentioned above in the divine/human natures of Christ—two natures united in one person. The Bible makes the claim that Jesus Christ is both God and Man. As God He created all things (Jn. 1:1; Col. 1:16). As man He was sinless and came as the sinless substitute to die for mankind's sin. But the declaration of Scripture and the evidence of His life affirm that He was not half man and half God, but **totally man** and **totally God** united in one Person.

He is God's indescribable and unfathomable gift to the world. He is the most unique Person of the universe. No other religious leader has ever seriously made such a claim for no other could support it by their life.

The Uniqueness of His Life

His life is unparalleled in beauty, scope, character, and effect. No one ever spoke like Jesus Christ, did the things He did, or made the claims He made.

In view of Christ's mighty words and works, and the perfect and sinless person men found Him to be, the claims He made cannot be dismissed. People cannot, in all honesty to the historical evidence, dismiss Christ's claims as those of a mad man or reject Him as a fraud. Modern skeptics try to attribute his miracles and claims to simply the character of his life. But they do this simply because of their prejudice against the light (truth) and against the miraculous, not because there is a lack of bona fide historical evidence.

The Uniqueness of His Death

His death is also unique, not because He was crucified, but because it was prophesied in Psalm 22 long before death by crucifixion was known in Palestine.

Second, it is unique because of the manner in which he died, displaying his sinless and holy character. And third, because of the miracles surrounding his death, both the darkness, the earthquake, and the opening of the graves. After seeing Christ on the cross and the events of that day, the Roman centurion who had seen hundreds die on a cross said, “Truly this was the Son of God.”

The Uniqueness of His Resurrection

Other religious and philosophical leaders have come and gone, risen and fallen, but none have come back from the dead to carry on their work as did Jesus Christ. This too is unique, not only because Jesus Christ stands alone in this respect, but because of the Old Testament predictions and the incontrovertible evidence for the historical fact of the resurrection—the empty tomb, His post-resurrection appearances, and the transformed lives of his disciples, not to mention the continuation of Christianity in the face of the greatest adversity.

The fact is, men reject Jesus Christ, His birth, miracles, and resurrection not because of a lack of evidence, but (1) because they have never really researched the evidence with an open mind, or (2) do not want to submit to his authority and claims, or (3) because they have a basic anti-supernatural philosophy, a prejudice against the miraculous, or both.

They approach history with a preconceived notion and then adjust the evidence accordingly. In other words, before they even begin their historical examination they have determined the content of their results.

Many historians approach history with certain presuppositions and these presuppositions are not historical biases but rather philosophical prejudices. Their historical perspective is rooted within a philosophical framework, and the metaphysical conviction usually determines the “historical” content and results. The “modern” researcher, when presented with the historical evidence for the resurrection, will usually reject it, but not because of historical examination.

The response will often be: “Because we know there is no God”; or “The supernatural is not possible”; or, “We live in a closed system”; or “Miracles are not possible”; etc.... All too often it is the offshoot of *philosophical speculation* and not historical homework.⁸

An illustration of what McDowell is talking about is the Jesus Seminar, which recently claimed to search for the ‘Jesus of history’, who they claim is different from the ‘Jesus of faith.’ It is the view of those involved in the Jesus Seminar that the historical Jesus was a bright, witty, countercultural man who never claimed to be the Son of God, while the Jesus of faith is a cluster of ‘feel-good’ ideas that help people live right but are ultimately based on wishful thinking. In discussing the Jesus Seminar, Strobel quotes Dr. Luke Timothy Johnson and writes:

Johnson systematically skewers the Jesus Seminar, saying it “by no means represents the cream of New Testament scholarship,” it follows a process that is “biased against the authenticity of the gospel traditions,” and its results were “already determined ahead of time.” He concludes, “This is not responsible, or even critical, scholarship. It is a self-indulgent charade.”

He goes on to quote other distinguished scholars with similar opinions, including Dr. Howard Clark Kee, who called the Seminar “an academic disgrace,” and Richard Hayes of Duke University, whose review of *The five*

Gospels asserted that “the case argued by this book would not stand up in any court.

What makes Christ’s person unique? The virgin birth of the Son of God, the incarnation, the birth of the God-man. Only the virgin birth can give an adequate answer to the phenomena of the uniqueness of Jesus Christ.

(1) In Christ’s life and ministry, he demonstrated who He was--the God-man, the only begotten of the Father, full of grace and truth. He also declared His purpose—to die for our sin.

(2) In His death on the cross, Christ accomplished that purpose. He bore our sin in His sinless body on the tree. He died as our substitute, and took our judgment.

(3) By His resurrection, God proved the value of His Son’s death and the sinlessness of His Person. It proved Him to be the unique God-man.

As ordained in the eternal counsels of God, historically for man, it all began in the fullness of time (Gal. 4:4) when Mary gave birth to her firstborn son, Jesus. But this was no ordinary birth. Rather, it was the result of the power of the Holy Spirit (Matt. 1:20; Luke 1:35). Though anticipated in the prophets for hundreds of years, it all began with that first Christmas when the Son of God became flesh and began to dwell among men.

Luke 2:1-14. Now in those days a decree went out from Caesar Augustus to register all the empire for taxes. **2:2.** This was the first registration, taken when Quirinius was governor of Syria.**2:3** Everyone went to his own town to be registered.**2:4** So Joseph also went up from the town of Nazareth in Galilee to Judea, to the city of David called Bethlehem, because he was of the house and family line of David. **2:5** He went to be registered with Mary, who was promised in marriage to him, and who was expecting a child. **2:6** While they were there, the time came for her to deliver her child.**2:7** And she gave birth to her first-born son and wrapped him in strips of cloth and laid him in a manger, because there was no place for them in the inn.

2:8 Now in that region there were shepherds out in the field, keeping guard over their flock by night. **2:9** An angel of the Lord appeared to them, and the glory of the Lord shone around them, and they were absolutely terrified.**2:10** But the angel said to them, “Do not be afraid; for take note, I proclaim to you good news of a great joy that will be for all the people: **2:11** to you is born today in the town of David a Savior, who is Christ the Lord. **2:12** This will be the sign for you: you will find a baby wrapped in strips of cloth and lying in a manger.” **2:13** Suddenly a multitude of the heavenly host appeared with the angel, praising God and saying,

2:14 “Glory to God in the highest, and on earth peace among people with whom he is pleased!”

The following well known anonymous composition of the nineteenth century beautifully demonstrates the uniqueness of Jesus Christ, the Savior of the World.

One Solitary Life

He was born in an obscure village, the child of a peasant woman. He grew up in another village, where He worked in a carpenter shop until He was thirty. Then for three years He was an itinerant preacher. He never wrote a book. He never held an office. He never had a family or owned a home. He didn’t go to

college. He never visited a big city. He never traveled two hundred miles from the place where he was born. He did none of the things that usually accompany greatness. He had no credentials but Himself.

He was only thirty-three when the tide of public opinion turned against Him. His friends ran away. One of them denied Him. He was turned over to His enemies and went through the mockery of a trial. He was nailed to a cross between two thieves.

While He was dying, His executioners gambled for His garments, the only property he had on earth. When He was dead, He was laid in a borrowed grave through the pity of a friend. Nineteen centuries have come and gone, and today He is the central figure of the human race.

All the armies that ever marched, all the navies that ever sailed, all the parliaments that ever sat, all the kings that ever reigned, put together, have not affected the life of man on this earth as much as that one solitary life.

1 D. James Kennedy and Jerry Newcombe, *What If Jesus Had Never Been Born?*, Thomas Nelson, Nashville,